

אשית עצות בנפשי

שיעורים ושיחות

ממורינו דאש

הישיבה שליט"א

קל"ו
שנה ג'

פרשת במדבר

תשפ"ו

לשמיעת השיעורים

קול ברסלב: 1212-444-9191

– פנימי –

יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש
בני ברק יצ"ו

להערות והארות: ushiseb@gmail.com

ליל שישי פרשת במדבר תשפ"ה

הנשמות, ורבינו היה כל כך חלוש בשנתו האחרונה, ובקושי הצליח לשבת, ובקושי גדול הצליח לנשום, וקערה היתה על ברכיו, וכל ימי ראש השנה הקיא דם, ודווקא אז אמר רבינו את כל הדיבורים הנפלאים על ראש השנה, שאין דבר גדול מזה וכו', ולכן שומרים זאת תלמידיו מדי שנה בשנה ושוברים על זה מניעות עצומות, כפי שכתב ר' יצחק ברייטר בשיר ידידות, וכעת כבר הזמן שכל אחד יבדוק את הדרכון ויקנה כרטיס טיסה, וכל אחד ואחד צריך להתכונן לראש השנה לרבינו.

עולם התווה כאן בעולם הזה

חסיד ברסלב היו אומרים שחוג ממה שיש עולם התווה לאחר פטירת האדם, יש גם עולם התווה כאן בעולם הזה, יש אנשים שמסתובבים שבעים שנה בעולם התווה, ולא יודעים מה קורה איתם, ואנחנו באים לרבינו קודם שיציל אותנו מעולם התווה כאן בעולם הזה, שנזכור מהתכלית ולא נסתובב סתם בעולם, ובחג השבועות שהוא חג קבלת התורה יכולים להינצל על ידי רבינו מעולם התווה, כי רבינו הוא זה שנותן לנו דרך ללימוד התורה, אנשים יכולים להסתובב שבעים שנה ולא לסיים אפילו לא פעם אחת ששה סדרי משנה, אפי' זה צער גדול מאוד לנשמה, אם ישאלו אותו למה לא עבר פעם אחד על ששה סדרי משנה, כשהאדם אינו מקורב לרבינו נראה הדבר כ'על מנת שתעלה לרקיע', ולא יודעים שיש בכלל דבר כזה, אנשים לא חושבים שהם יכולים לסיים את הש"ס, אני זוכר לפני ההתקרבות שאני התייאשתי מלסיים את הש"ס, ורבינו נתן לנו מתנה כזאת גדולה, אחרי ההתקרבות

הקיבוץ להינצל מעולם התווה

חסדי השם שאנו זוכים להתאסף שוב, ערב חג השבועות, החג שהיה אחד מזמני הקיבוץ אצל רבינו, רבינו אמר שמי שיבוא אליו כג' הזמנים: ראש השנה, שבת חנוכה, וחג השבועות, ינצל מעונש עולם התווה, וידוע הסיפור שרבינו קרא בספר אחד על רב גדול שנתן תקיעת כף ליהודי אחד, שיבוא לספר לו אחר פטירתו מה היה איתו, ורק אחרי כ"ח שנים כשהיהודי הזה כבר נפטר ואף בנו נפטר, הגיע הרב לנכד היהודי בחלום להודיע לו מה עבר איתו, ואמר לו שרק כעת נודע לו שהוא נסתלק, כי היה בעולם התווה כ"ח שנים, והיה בצער גדול כידוע הסיפור באריכות, ורבינו הבטיח לנו שיציל אותנו מעולם התווה אם נבוא אליו, ולגבי הקיבוץ בחג השבועות בזמן הזה יש לנו את מה שקיבלנו מר' נתן, כי כל מה שאנחנו יודעים מרבינו זה רק על ידי ר' נתן, כפי שרבינו אמר על ר' נתן: אם לא האברך הזה לא היה נשאר ממני בלעטל שמות [דף גניזה], ור' נתן אמר שהוא הבין מרבינו שהקיבוץ בראש השנה אצל רבינו באומאן צריך להיות גם לאחר פטירתו, אבל על שבת חנוכה ושבועות מתקבצים אנשי שלומינו חסידי ברסלב יחד בכל מקומות מושבותיהם.

הקיבוץ בראש השנה

רק על ראש השנה הבין ר' נתן שצריך לנסוע אף בזמנינו, כי רבינו עשה את כל העסק מראש השנה דווקא בשנה האחרונה כשהכין עצמו להסתלק באומאן, כי קודם לכן גר רבינו בברסלב, ובשנה האחרונה הגיע לאומאן כדי להכין מקום לתיקון

מחלוקת גדולה, אין כלום מכסף מיותר, צריך קצת פרנסה וזהו, אחרת נמצאים בעולם התווה.

להשמיע לילדים את המילה 'לא'

כשזוכים לבוא לרבינו להינצל מהריצה אחרי כסף, ניצלים מעולם התווה, המקורב לרבינו לא עושה עסק מכסף, כמובן שצריך פרנסה, צריך לשלם שכר לימוד וצריכים הרבה שפע לפרנס את הבית, אבל לא צריך כסף מיותר לבזבזים מיותרים, ומי שיש לו יותר כסף שיזהר לא לתת לילדים יותר מדי דברים, צריך לחנך את הילדים לחיות בצורה בריאה, כי אם כרגע הם חיים בעושר ובהרחבה גדולה, הם לא יוכלו להסתדר אחרי זה לבד, אני רוצה להגיד לכם משהו: אם יש לך בת גדולה, בת חמש עשרה, כל 'לא' שאתה נותן לה, כל 'לא' שאתה אומר לה, אתה נותן לה חיים במתנה, אם היא לא שמעה ממך את המילה 'לא', ואתה מחתן אותה, היא הולכת לאכול את המעיים של בעלה, כי היא תצטרך כל דבר שהיא חולמת והיא תצטרך כל דבר שהיא תראה במגזינים, אבל אם אתה תגיד לה 'לא', אפילו כשהיא אומרת שיש את זה לכל החברות ולכל הכיתה ולכל השכנות, ואתה לא תיכנס להיסטריה מהבכי שלה, אתה בונה אותה בצורה בריאה, ושלא יהיה לך שום רגשות אשמה ומצפון אחרי זה, אל תתחיל לתכנן עכשיו איך לפצות אותה, אל תקנה לה עכשיו מצלמה יוקרתית, מה יהיה לה מזה, הבת שלי הגיעה השבוע הביתה עם מצלמה שבורה שקיבלה מחברה שלה, אמרתי לה שתלך להחזיר לה את זה, וכשהיא תתחתן אם בעלה ירצה לקנות לה מצלמה הוא יקנה לה... אברכים מתחתנים והנשים אוכלות להם את המעיים, כי בחיים הם לא שמעו מהוריהם את המילה 'לא', היא קנתה בגד ועוד לא הספיקה ללבוש את זה, אבל היא יצאה לרחוב ואתה מכירה נוספת והיא כבר רוצה לקנות עוד בגד, הכל כי האבא

זה ממש 'זמן מתן תורתנו', רבינו נתן לנו את כל התורה כולה, נתחיל בלימוד ששה סדרי משנה ובלמוד הש"ס כולה, ואחרי זה רבינו ממשיך ונותן לנו תלמוד ירושלמי, משהו שלא חשבנו אי פעם שזה שייך אלינו, ומי מדבר על תוספתא וזוהר ומדרש, אלו דברים שלא היינו לומדים אף פעם אם לא רבינו, מתנות גדולות שקיבלנו מרבינו כדי לא להישאר בעולם התווה.

מרבה נכסים – מרבה מחלוקת

אני זוכר שלפני שנים כשבחורים נכנסו לחנות ספרים, ואמרו שרוצים לקנות 'תוספתא', ענה להם מוכר הספרים שבחיים לא שמע מהספר הזה, ואילו אנחנו זכינו שרבינו נתן לנו את המתנה של דרך הלימוד, ומי שעובר עליו שבוע ולא זכה לסיים בשבוע שנים מקרא ואחד תרגום, ולא פתח משניות ולא גמרא, הוא נמצא בעולם התווה, אולי נראה לו שהוא נמצא בעולם מציאותי כי הוא עשה הרבה מסחר, הוא קנה ומכר, אבל מה יש לו מזה, מכל הדברים האלו לא נשאר כלום, יש כאן אברך שסבא שלו נפטר לאחרונה, הוא היה עשיר גדול, והנכדים במקום לברוך ברוך דיין האמת ברכו ברוך הטוב והמטיב, כי השאיר ירושה גדולה, שומו שמים, וכי על זה צריך כסף, שכל הנכדים יחכו וימתינו מתי כבר ימות ונוכל ליהנות מהכסף, יהודי חכם לא צריך כסף, צריך פרנסה לאשה וילדים ולשלם שכר לימוד, ולא צריך חוץ מזה כלום, למה צריך עוד נכסים ועוד נכסים, האם כדי להשאיר מחלוקת לילדים, אני רואה יהודים שלא השאירו כלום חוץ ממטאטא ויעה, והילדים חיים בשלום, כולם מגיעים לשמחות אחד של השני ורוקדים יחד באהבת אמת, אף אחד לא כועס על השני, הסבא השאיר מטאטא והסבתא השאירה גרביים קרועות, אבל אני גם רואה יהודי שהשאיר בית, והשאיר על זה כל כך הרבה הלוואות וחובות, והילדים מדומיינים שנשאר משהו והם כבר בתוך

היה יומא דהילולא שלו, שכשבא לגור בגרוסוורדיין, שאלו אותו איך הוא יצליח לפעול אצלם תורה ויראת שמים, הרי הם היו מאוד חלשים ברוחניות, ענה הצדיק ואמר: אני כל כך יאהב אותם עד שיקבלו את מה שאגיד להם, אותו דבר זה עם ילדים נשואים, כאן בארה"ב אומרים שאסור להעיר לילדים נשואים, אלא ההיפך הילדים אומרים להורים מה לעשות ירחם השם, והאמת היא שזה תלוי כמה אוהבים אותם, אם האבא אוהב את ילדיו הוא יכול להגיד להם ולהעיר להם, אם ההורים צריכים את הילדים רק לעצמם, כדי להתפאר מול השכנים וכו', הם באמת לא יכולים להעיר להם ולהשפיע עליהם כלום.

להכניס תקווה בבני ישראל

מוהרא"ש היה אומר שלכן מתחילים כל שבוע את פרקי אבות במשנה 'כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא', הרי משנה זו היא במסכת סנהדרין ולא במסכת אבות, כי איך אדם יכול לתת מוסר לאחרים, הרי אף אחד לא יקבל ממנו, וסתם יכאיב לו, לכן מתחילים עם המשנה כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא, אחרי שכולם יודעים שיש תקוה לכל אחד ואחד, אפשר להתחיל להגיד את דברי המוסר של התנאים הקדושים בפרקי אבות, יש עוד פשוט למה מתחילים במשנה זו, נתנו את המשנה לבעלי הדרשנים, לפני שמתחילים לתת מוסר ולתת דרשות בפרקי אבות ולהוכיח את כולם, אומרים לו שקודם כל יגיד מילה טובה על עם ישראל, שיגיד גם משהו טוב, התולדות יעקב יוסף זי"ע מביא בפרשת חוקת ששמע מרבו הבעל שם טוב הק' זי"ע, שהנחשים שהיו במדבר הכוונה לבעלי המוסר שהוכיחו את כולם וצעקו עליהם שהם יקבלו גיהנום והם מעכבים את הגאולה וכו', פעם אחת אמר הקדושת לוי זי"ע אחרי ששמע דרשה כזאת: רבש"ע מה שאמר הדרשן אינו

לא חניך אותה כמו שצריך ולא אמר לה 'לא', והם כולם בעולם התווה, כשאנחנו מגיעים לרבינו אנחנו הולכים להינצל מעולם התווה.

להשפיע רק מתוך אהבה

אני רוצה להגיד מה שמוהרא"ש היה אומר כל שנה בליל שישי פרשת במדבר, וכתוב בשו"ע שקריאת התורה של פרשת במדבר זה תמיד קודם שבועות, ורש"י אומר השבוע 'מתוך חיבתן לפניו מונה אותם בכל שעה וכו' וכשבא להשרות שכינתו מנאך, ומוהרא"ש אמר כאן דבר יפה ששייך גם להורים כלפי ילדים, וגם למלמדים כלפי התלמידים, וגם כשהבעל רוצה לפעול משהו בבית, וגם כשהיא רוצה לפעול משהו אצלו, וכן אצל כל אחד שרוצה לפעול משהו אצל חבירו, העצה היא 'מתוך חיבתן', כשהקב"ה רצה להשרות שכינתו שוב מנאך מתוך חיבה, כשהאדם מחבב את השני ואוהב את השני יש בידו לבקש דבר ממנו ולהעירו ולחנכו, כשאבא רוצה לבקש משהו מילדיו הוא חייב לאהוב אותם, כשהמלמד רוצה משהו מתלמידיו הוא חייב לאהוב אותם, ואותו דבר זה בבית, בווהר הקדוש כתוב 'זכאין מאן דמליל על אודנין דשמעות, אשרי האדם שמדבר לאוזניים ששומעות, כשהמלמד אינו אוהב את התלמידים אין הדיבורים נכנסים לאוזניים, אבל אם יש אהבה מקבלים את הדיבורים.

להעיר רק אם אוהבים

אם האברך רוצה לפעול משהו בבית, הוא יוכל לפעול רק אם יש אהבה והערכה בבית, אבא יכול להעיר לילדיו ולהוכיח אותם בתנאי שהוא באמת אוהב אותם, אם יש אהבה אפשר להעיר, אם יש ילד בכיתה שהמלמד לא סובל אותו, הוא לא יצליח לפעול אצלו כלום, מוהרא"ש היה אומר מ'אהבת ישראל' זי"ע, שהיום

כדי לבוא להתפלל, יש רכבים נוחים, יש מניינים ברווח בכל בית כנסת, ואעפ"כ האברך לא מצליח לאסוף את עצמו להיות יהודי פשוט ולבוא לבית המדרש להתפלל ג' התפילות שבכל יום, אם האילנות/ההורים יכנסו לבית המדרש, בוודאי יהיו פירות טובים, חייבים ללכת כל יום לבית המדרש לשחרית מנחה וערבית, כל סדר היום של היהודי צריך להיות סביב זה, עכשיו הוא לא יכול להתחיל פגישה כי עוד מעט יש לו מנחה וכדומה.

סגולה לפרנסה – תפילה במנין

מוהרא"ש היה אומר שמי שמתפלל במנין יהיה לו דבר שבמנין [ממון]. להתפלל במנין זה סגולה לפרנסה, הרבה פעמים אנשים לא הולכים להתפלל במנין בגלל שיקולי פרנסה, כי קמו מאוחר וחושבים שאם ילכו להתפלל ויאחרו לעבודה יפסרו אותם, אבל הם לא יודעים שהפרנסה תבוא רק בגלל התפילה במנין, כשיש משהו חשוב לאדם הוא מוצא לזה זמן, כשהאדם ידע שהתפילה במנין היא דבר חשוב ביותר הוא כבר ימצא זמן להתפלל במנין, זה פשטות היהדות, חבל שאנשים נעמדים להתפלל בבית המדרש ביחידות, וכשמבקשים מהם לעשות מנין ולהצטרף הם אומרים שאין להם זמן, ורק אם יתחילו ברגע זה מוכנים, ממש חבל, תחכו כמה דקות ותארגנו מנין ותתפללו במנין, אתם רק תרוויחו מזה, אני לא רוצה לזלזל בכל אלו שמגיעים לבית כנסת ומניחים טלית ותפילין ומתפללים לעצמם, זה מאוד מאוד חשוב, אבל חבל שלא מתפללים במנין, ואם זכו והתפללו במנין, אפשר לקיים את המנהג בברסלב שרוקדים אחרי התפילה, כי אחרי שהתפללו במנין כבר הרוויחו את הכל, ומכאן הכל בונס, מה שיהיה מכאן והלאה הכל רווח.

עת רצון – ליל שבועות

אמת, בני ישראל הם אנשים טובים, הדרשן אמר זאת רק כי הוא צריך פרנסה.

אפשר לקבל את התורה רק מתוך חיבה

וכשמגיע קבלת התורה והאדם מיואש מעצמו ומרגיש רחוק מהתורה ומהצדיקים, הוא רואה כאן בפרשת במדבר ערב קבלת התורה שזה לא נכון, הקב"ה אוהב את כל אחד ואחד, וכל אחד יכול לזכות בחלקו בתורה הקדושה, הסיבה שאנשים כל כך שבורים ולא מניחים תפילין ירחם השם, או שלא מתפללים ולא סופרים ספירה, זה רק מיאוש גדול, האדם אומר לעצמו, אני בין כה כלום, אני בין כה רחוק, אף אחד לא צריך אותי, אי אפשר ככה להתקרב לקבלת התורה, אפשר לקבל את התורה רק כשיודעים ש'מתוך חיבתם מונה אותם בכל שעה', רק כשיודעים שהקב"ה אוהב אותנו ואין לנו להתייאש, והקב"ה מחכה לכל אחד ואחד מאיתנו.

סגולה לבנים טובים – לבוא לבית הכנסת

המשנה אומרת בר"ה, בארבעה פרקים העולם נידון, בעצרת על פירות האילן, ולכאורה לפי זה היו צריכים בחג השבועות להביא פירות ולא להביא אילנות ועצים כנהוג בבתי כנסיות ומדרשות, ותירץ הרה"ק מסאטמאר זי"ע, שאם רוצים פירות טובים בחג העצרת, צריכים להביא את האילנות לבית המדרש, אם ההורים יהיו בבית המדרש, גם הפירות יבואו לבית המדרש ויגדלו עם יראת שמים, כשהאבא יבוא לבית המדרש הוא יראה נחת אצל ילדיו, רבינו אומר בספר המידות: מי שיש לו בית הכנסת ואינו נכנס לשם להתפלל גורם גלות לבניו. מקור דברי רבינו הוא מהגמרא [ברכות ח.], וזה נסיון כזה גדול לאנשים לא לבוא לבית הכנסת להתפלל, יש היום את כל האפשרויות שלא היה פעם

לבקש ממנו שצריכים רכב, אפשר להגיד להקב"ה: רבש"ע אני לא יכול להוציא רכב על שמי, כי אין לי פרנסה, והכרטיס אשראי שלי חסום, ואני לא יכול למצוא פרנסה כי אין לי רכב, ואני בתוך לולאה שאי אפשר לצאת מזה, רבש"ע תעזור לי לצאת מזה.

להישאר ער בליל שבועות

ידועים דברי האריז"ל שמי שלא יושן בכל ליל שבועות זוכה לדברים גדולים ועצומים, ולכן כדאי מאוד להישאר ער כל הלילה ולעסוק בתורה וזמרה, כאן בארה"ב זה לא כל כך קשה, כי מסיימים את הסעודה בערך בשתיים עשרה, או אחד בלילה, ובארבע כבר עלות השחר, ויש שיטה אפילו מוקדמת, ומי שלא יכול להמתין לעלות השחר שבלוח, שלכל הפחות יהיה ער עד השיטה המוקדמת יותר, כי רבינו אמר שאם יש שיטה אחת אפשר לסמוך על זה, וכמו שסומכים בענין חצות על כל שיטה שיש... יש כאן אברך שיש לו קרובי משפחה באוסטרליה, ושם זה קשה מאוד, כי כניסת החג בארבע אחה"צ, ובשמונה בערב כבר סיימו את הסעודה, ובשבע בבוקר עלות השחר... אני הייתי מזמין אותם שיבואו לארה"ב לחג השבועות... זה מאוד קשה להיות ער אחד עשרה שעות, אפשר לסיים כל תיקוני זוהר וכל ליקוטי מוהר"ן, אבל לנו זה מאוד קל, ויש אנשים שברגע שהם רואים את ה'תיקון ליל שבועות' הגדול, הם מיד מתייאשים והולכים לישון, זכינו שמוהרא"ש הראה לנו את דברי הזוהר הקדוש שצריך לומר בליל שבועות את כל התנ"ך, הפסוק הראשון ואת הפסוק האחרון שבכל פרשה וכל נביא, אפשר לסיים את זה בזמן קצר, ואחרי זה אומרים כל תרי"ג מצוות, כשאני הדפסתי את התיקון ליל שבועות בנוסח של מוהרא"ש מאוד כעסו עלי ואמרו שאני קל, אני עשיתי את מה שמוהרא"ש עשה, והלכו להלשין למוהרא"ש שעשיתי את

מוהרא"ש כותב, מה שהאדם מבקש מהקב"ה בליל שבועות בוודאי יפעל, כי זה זמן גדול של עת רצון ושערי השמים פתוחים, הבעיה שאנשים שוכחים, ואף שיש לילה של כמעט שתיים עשרה שעות אנשים שוכחים מזה, אפשר להתחיל לבקש מכניסת החג, מהזמן שהאדם מקבל על עצמו קדושת יום טוב, עד הבוקר, אל תפספסו את זה, ואל תחכו לזמנים מאוחרים, תתחילו לבקש מיד בתחילת כניסת החג: רבש"ע תעזור לי להתפלל כל יום שחרית מנחה וערבית, רבש"ע תעזור לי להיות יהודי פשוט. רבינו אמר: איי איי פשוטע איד. מה זה יהודי פשוט, להתפלל שחרית מנחה וערבית, ואשרי מי שזוכה לתפוס מקווה בכל יום.

להכניס את הקב"ה בכל האופנים

ראיתי לראשונה את דברי מוהרא"ש בגדולת ליל שבועות בלוח ברסלב, בעמוד של חג השבועות, תדעו שגם הלוח הוא ספר, יש דברים שמוהרא"ש כתב בלוח וזה לא כתוב בשום מקום אחר, וכשקראתי את זה לראשונה הדברים כל כך חדרו לתוך לבי, מוהרא"ש עשה את הדברים בחכמה, מוהרא"ש רצה כמה שיותר להכניס את רבינו ואת עצותיו בעולם, ויש אנשים שלא מוכנים לקחת ספר או קונטרס, אבל מוכנים לקחת לוח שנה, ולכן משבת נחמו מתחילים לחלק לוחות, במקום שהאדם יקנה לוח שנה בחנות בעשר דולר הוא מוכן לקבל את הלוח, ובאמצע מוהרא"ש השחיל עצות של רבינו, מוהרא"ש עשה הרבה דברים חכמים כאלו, למשל הגדה של פסח אנשים מוכנים לקבל בדלת, ופתאום הוא יראה שם שגם הוא יכול לדבר עם ד', וגם הוא יכול לצאת מהמצרים שלו, וכך עשה מגילת אסתר, וסדר הקפות והושענות, וסדר הדלקת הנרות, אנשים מוכנים לקחת ולהכניס לכיס, ומספיק שמכניסים שם שורה אחת עם הסוד של רבינו, שכל אחד יכול לדבר עם ד', ואפשר

יכול להצליח עם ילדיו רק אם הוא מעריך את עצמו, מי שמזלזל בעצמו, מסכנים אשתו וילדיו וכל מי שעומד סביבו, כי מי שמעריך את עצמו וטוב לו, יכול להעריך גם את אשתו וגם את ילדיו, אבל מי שלא אוהב את עצמו כל הזמן לא טוב לו, וכשהוא מגיע הביתה עצבני על עצמו, הוא מתחיל לצעוק על אשתו, ולהכות את ילדיו, מי שמעריך את עצמו יכול להעריך את כל סובביו, אבל מי שמזלזל בעצמו מזלזל בכולם, וזה לא נובע ממידת ענווה, כי 'ענווה' הכוונה היא שהאדם יודע שהכל מהקב"ה, הוא יודע שזה לא הוא עצמו אלא הכל הקב"ה, ומי שמכה את עצמו מכה את אשתו ואת ילדיו, והוא כועס על כולם.

כל אחד רואה את עצמו במראה

מוהרא"ש סיפר שהיה פעם פריץ שהיה לו ארמון מפואר, ובארמון היו מראות מרהיבות, והיו שדות מחוץ לארמון ובמראות היו רואים מלא שדות שהשתקפו במראה, ופעם אחת הגיע לשם כפרי אחד שלא שמע בחייו על המושג 'מראה', ורצה לבקש מהפריץ בקשה על חייו, והוא היה איש עצבני מאוד, והוא הגיע והתקרב למראה ורואה שמישהו מתקרב אליו, ולא ידע שזה הוא בעצמו, הוא בחיים לא ראה את עצמו במראה, והוא רואה שמה שהוא עושה, האיש שמולו מחקה אותו, הוא צעק לבן אדם אל תתחיל איתי והוא מחקה את כל תנועותיו, והוא התחיל לצעוק בקולי קולות עם תנועות עצבניות, והאדם במראה מחקה את הכל, והפריץ יושב בארמון ורואה את כל המשחק, והכפרי התעצבן והתחיל לתת מכות לאיש שמולו, וכל המראה נשברה על ידיו והיו צריכים לחבוש לו את ידו, והפריץ יצא מחדרו ושאל אותו, על מי אתה צועק ולמי אתה מרביץ, הרי זה הכל אתה בעצמך, אותו דבר כשמישהו כועס בבית הוא כועס על עצמו, אברך בטוח לפעמים שאם אשתו

זה, אבל כשהגעתי למוהרא"ש והראיתי לו מה עשיתי הוא כל כך נהנה מזה, וב"ה שמאז מאות ואלפי יהודים בכל העולם כולו מחיים את עצמם בזה, כל הזמן אני מקבל מכתבים מזה, כי אנשים מיואשים מאמירת תיקון ליל שבועות.

זוכים לתורה וטהרה רק על ידי התבודדות

ולא לשכוח להתבודד כליל שבועות, הרה"ק הרבי ר' ברוך ממעזיבו ז"ע אמר, אני מפחד יותר בשבועות מאשר בראש השנה, כי בר"ה דנים לאדם בילקע יותר או בילקע פחות [כמה פרנסה יהיה לאדם], אבל בשבועות דנים כמה ילמד האדם בשנה הקרובה, כמה מסכתות יסיים, וכמה פעמים יסיים ששה סדרי משנה, ובחג השבועות זה עת רצון להתבודד, גם בדרך לבית הכנסת וגם בדרך חזרה אפשר להתבודד ולבקש: רבש"ע אני רוצה ללמוד, רבש"ע אני רוצה להתפלל, רבש"ע אני רוצה להיות יהודי פשוט, אני רוצה מוח נקי, אני רוצה עיניים טהורות, אני רוצה אוזניים נקיות, תבקשו על שבעת הנרות, זה עת רצון גדול לבקש על קדושה וטהרה, מוהרא"ש אמר שמביאים אילנות בחג השבועות לבית הכנסת, כדי להורות על התבודדות, אם רוצים לזכות לתורה ולקדושה חייבים ללכת קצת בין האילנות ולהתבודד ולבקש מהקב"ה לזכות לזה, רק על ידי תפילה ובקשה אפשר לזכות לקבלת התורה, כאן בעיר לא כדאי ללכת להתבודד ברחוב, כי הרחובות לא נקיים, אבל אלו שגרים בקרית ברסלב בין האילנות והעשבים, יכולים לקיים את דברי רבינו כפשוטם, להתבודד בין העשבים.

להעריך את עצמו

צריך לדעת שאי אפשר להצליח עם הילדים אם האדם מזלזל בעצמו, אברך

בבתי ישראל, ואיך שילדים רואים את ההורים הם מבינים שככה זה בכל בתי ישראל הכשרים, ואם יש לילד אבא שפוגע באמא, והוא יודע שאבא שלו ירא שמים, הוא חושב שכל יראי השם פוגעים בנשותיהם, והילד מחליט בשקט בלב שלו, שהוא לא רוצה להיות ירא שמים, הוא לא רוצה להיות מהאנשים האלו שפוגעים בנשותיהם, ובסוף הילדים יוצאים רח"ל לתרבות רעה, ולכן חייבים לבקש בחג השבועות על שלום בית ועל שמחה, כי מי ששמח עם עצמו לא פוגע באשתו, איך זוכים באמת לשמחה, רק על ידי התבודדות, ועל ידי לימוד התורה, כשהאברך ילמד כל יום קצת חומש וקצת משניות וקצת גמרא וקצת הלכה וקצת ספרי רבינו, הוא יתמלא בשמחה, הוא יתחיל להרגיש טוב.

פנעי הטכנולוגיה

אם האדם לא לומד תורה, או שח"ו נפל עוד יותר ומצא כלי קטן שיכול לראות שם ראיות אסורות, הוא יכנס לעצבות ודכאון, בשעת מעשה הוא עסוק בלראות ולראות, אבל לאחמ"כ הוא ירגיש שהוא כל כך עצוב ושבור, אני מבקש ממכם שתמחלו לי שאני מדבר על זה שוב ושוב, אבל מה לעשות שזו מכת מדינה, אנשים מוצאים איזה כלי קטן, בהתחלה מסתירים מהאשה ומההורים, או שלוקחים את זה למשרד, ועסוקים בזה כל הזמן, וכשאתו מתקשרת למה הוא לא מגיע הביתה הוא עונה שהוא עסוק בביזנס, אי אפשר לרמות את האשה, אבל יש להן טבע לשחק את המשחק כאילו שעברו עליהן, והיא תענה לבעל: בטח בטח תסיים ותבוא הביתה, על איזה ביזנס הוא מדבר, כבר עשר שנים שהוא מדבר מביזנס ואין כלום, הוא ממשיך לצפות ולצפות וזה משהו שלא נגמר, סרטון אחד מביא את השני וזה לא נגמר, אברכים חושבים בערב שהולכים לראות קצת חדשות עשר דקות, ופתאום

היתה טובה יותר היו לו חיים טובים יותר, וזה לא נכון, זה הכל הוא בעצמו, אותו דבר זה עם ילדיו, הוא כועס עליהם וזה לא בכלל לא קשור אליהם, תלך לפינה ותבקש מהקב"ה שתהיה שמח, במשך כל השבועות תתפלל רק על זה: רבש"ע אני רצה להיות שמח, אני יודע שאף אחד לא חייב לי כלום, לא אשתי ולא ילדיי ולא השכנים שלי, זה רק אני, רבש"ע אני רוצה להיות שמח.

אין מה להיות צודק כל הזמן

כשהאדם זוכה להתבודד הוא בגן עדן ממש, אפשר להיות בתוך בית כנסת עטוף עם טלית, ולא רואים כלום, ואפשר להתבודד כל כך טוב, אפשר לבקש על שלום בית, רבש"ע אני רוצה שיהיה לי שלום בית, אי אפשר יותר להמשיך כך, הרי אדם חי בקושי כמה שנים, ולמה שיעביר את השנים האלו במחלוקת עם אשתו, למה שיהיה עסוק כל הזמן בנצחון, שכולם יראו שהוא צודק, ואז הוא הולך לאיש מקצוע ומספר לו את הסיפור ושואל מי צודק, וכמובן שמצדיקים אותו, וכך הולך לעוד אחד ועוד אחד, וכולם אמרו שהוא צודק ולא אשתו, ואח"כ יצאה נשמתו בצדק, ויש לו בן שגם חשב שהאבא צדק, והוא מבקש שיכתבו במצבה שהאבא היה תמיד צודק, גם כשאביו רב עם הוריו הוא היה צודק, וגם כשרב עם חמיו וחמותו הוא היה צודק, וגם כשהשכן רצה לבנות איזה מסמר האבא הצליח למנוע ממנו ובצדק, הרי זה ממש מעשה סדום, למה לא לתת לאחרים לבנות, סתם רשעות בעלמא, אבל הוא היה צודק, מה יש לך מזה שיש לך בית אם אתה לא יכול לעזור לשכן שלך, אבל הוא היה צודק, ועל כולם היה צודק כשרב עם אשתו.

כשאין שלום בית – הילדים נופלים ל"ע

ילדים לא יכולים לדעת מה קורה

מרגישים מחנק כשמגיעים הביתה והאשה שוב מעצבנת ומרגישים מחנק בריאות, חג השבועות יביא לך רפואה לריאה, התורה תתן לך כח בבית, ואם המלמד מתקשר אליך שוב להגיד משהו על הכן שלך ואתה מרגיש שוב מחנק בריאות ולא יודע מה לעשות, תזכור שבחג השבועות יש רפואה לריאה, התורה הקדושה תביא לך ישועה לכל דבר.

התורה הקדושה נותנת כח למלחמת היצר

ר' שמעון בר יוחאי אומר בתיקוני זוהר, אי לאו דכנפי ריאה דנשבי על לבא הוי אוקיד כל גופא, אם הריאה לא היתה מנשבת על הלב, היה האדם נשרף לגמרי, כי הדם בלב בוער כאש בוערת, ורבינו מסביר שהכוונה לתורה הקדושה, כי הריאות הם החמשה חומשי תורה, ובלי התורה היה האדם נשרף לגמרי מהיצר הרע, ד' יעזור לנו שנוכל להינצל בשבועות מעולם התוהו ושנוכל להיות בשמחה כל החג.

הוא רואה שזה כבר שלש וחצי בבוקר, והוא מרגיש כל כך רע, ורק התורה יכולה להוציא את האדם מזה.

רפואה לריאה

רבינו אומר בליקוטי מוהר"ן [חלק א' סימן רס"ז], בתורה קטנה מאוד, רבינו אומר שחג השבועות רפואה לריאה, כי כתוב בזוה"ק שיש חמשה אונין הריאה נגד חמשה חומשי תורה. והכוונה כפשוטה שיש אנשים שלא מסוגלים לנשום, כי יש להם פחדים וחרדות ומרגישים מחנק ומרגישים שלא מצליחים לנשום, חג קבלת התורה יכול לרפא אותם, תקחו משניות ותגרסו, ואל תסתכלו על אף אחד, זה לא קשור לברסלב, לא צריך לעזוב את החסידות, רבינו לא מחפש חסידים, תישארו במקומותיכם, רק תקחו את העצה של רבינו ותתחילו דרך הלימוד שירפא אתכם, ואם מישוהו אומר לכם שלא יהיה לכם סיפוק אם לא תבינו באמת, ולגרסו זה סתם סגולה, אל תענו בכלל, חבל על הזמן, תמשיכו לגרוס עוד פרק ועוד פרק, וכך יהיה לכם רפואה לריאה, ולפעמים

חג השבועות תשפ"ה בצל ראש הישיבה שליט"א
בקרית ברסלב ליברטי ניו.

⚠ מדור זה נכתב מפי השומעים ויתכן
שהדברים לא מדויקים או לא הובנו כראוי

תראו איך שאנו מקיימים כמעט את כל המצוות בהידור רב, וכמה אנו חשובים לפני הקב"ה.

• אחרי תיקון ליל שבועות לקראת עלות השחר הלכו למקווה החדש והמרווח והמפואר, ואח"כ הלכו לתפוס תנומה, ואחר כמה שעות חזר ראש הישיבה ללימוד ספר הזוהר לפני התפילה, והמקווה החדש היה סגור כי הגבאים שכחו לפתוח, ואמר ראש הישיבה שזה כמו קדשי הקדשים שנסגרו ביום הראשון שחינך שלמה המלך את בית המקדש, והלכו למקווה הישנה, והיו כמה אברכים שחשבו ללכת לאחר מכן כשיפתחו כי לא היו שם מגבות, ואמר להם ראש הישיבה, קודם כל תדעו לכם שאין ללמוד את ספר הזוהר ללא מקוה, ואף שכבר הייתם לפנות בוקר עדיין צריכים לטבול שוב אחרי שישנו וקודם לימוד הזוהר, ושנית אני רוצה שתכניסו בראשכם שמגבת לא אמור להיות דבר שצריך לעכב את המקווה, למקווה הולכים עם מגבת או בלי.

• ראש הישיבה גרס הרבה זוהר, ובאמצע עצר כמה פעמים ודיבר

• אורחים רבים הגיעו לחג השבועות, וחידשו את הבית המדרש החדש והמורחב ברחוב האשקי, בערב שבועות לפנות בוקר סיימו לנקות את כל המתחם, וחידשו את הבית מדרש בליל שבועות בשמחה רבה.

• בליל שבועות התחילו להתפלל מאוחר אחרי רבינו תם, כפי שנוהגים בכל שנה, בכדי שיהיו תמימות [ט"ז בסימן תצ"ד], ראש הישיבה ניגש למערבית, ואחרי התפילה הכריזו שיתחילו תיקון ליל שבועות בשעה אחד וחצי בלילה, ואח"כ עברו כולם לומר גוט יו"ט, ודרש בשלום האורחים.

• בשעה אחד וחצי הגיעו כולם לומר תיקון ליל שבועות, אחרי סיום חמשה חומשי תורה שרו שירים לכבוד החג על הזכיה שזוכים לקבל את התורה ולהתקרב אל ד' ואל הצדיקים, וכן שרו אחרי נביאים, ואחרי כתובים, וכן אחרי כל מאה מצוות שבתרי"ג מצוות.

• ואמר בעת אמירת תרי"ג מצוות: אכן יש לנו כמה וכמה מצוות שאנו צריכים חיזוק וחייבים לעשות תשובה, אבל

הילדים, ובעת פתיחת הארון שר ראש הישיבה את השיר 'יהא רעווא קדמך', וראש הישיבה קרא בתורה, ואחר שעלה ראש הישיבה על חמישי וסיים את הברכה אחרונה, בירך ראש הישיבה שהחינו בשם ומלכות, על הבנין החדש.

- בקידוש ביום הראשון עשו הילדים סיומים, כל אחד עלה לסיים את אוצרותיו, ודיבר ראש הישיבה בשבח דרך הלימוד, ודיבר על ענין זה מחדש, ובעיקר פנה אל האורחים ואמר להם מי ששומע לראשונה על דרך הלימוד נשמע לו הדבר כענין מוזר מאוד, וכי אפשר לומר בלי להבין, אבל אחרי שתנסו תראו בעצמכם איך נדבקים אל ד', והסביר איך עובד דרך הלימוד, ואמר להם שראה בערב יו"ט אחד האורחים אברך כולל שמכין עצמו למבחן, ולומד טור בית יוסף, ואמר ראש הישיבה, שמאוד נהנה מזה, וביקש שלא יעזבו את השיעורים הישנים, ודרך הלימוד לא בא על חשבון הלימוד הקודם, אלא רק כהוספה, וכשמתחילים עם דרך הלימוד מוצאים לזה זמן רב, והתחנן לאורחים ואמר: מה אני כבר מבקש ממכם, תתנו לי שתי דקות ביום, תתחילו עם פרק אחד, כי אם לא תקבלו קבלה זו בסוף יעבור החג ותישארו בלי כלום.

- והרחיב בענין שנים מקרא ואחד תרגום, ואמר שאנחנו כעת בפרשה הארוכה ביותר, פרשת נשא, מי שלא התחיל בתחילת השבוע יהיה קשה לו מאוד לסיים בסוף השבוע, ולכן צריך ללמוד כל יום קצת.

- ואמר שהאדם נעשה מרוצה רק על ידי לימוד התורה, וכשהאדם מלא בסיפוק והוא מרוצה מעצמו הוא יהיה מרוצה מאשתו ומילדיו, ויהיה לו שלום בית ויהיה לו נחת מהילדים,

דיבורים, פעם אחת אמר: זוהר הקדוש מזכך את האדם, אבל כל זאת בתנאי שאין האדם מבין את הזוהר, ואם האדם מבין זה כבר לא כל כך מזכך, ראש הישיבה המשיך בלימודו לפי הסדר בפרשת פקודי, ושם מדובר מהחיות הקודש ומלאכי מעלה, וכתוב שם שהמלאכים עושים רעש גדול בשמים כשהיהודי אוכל סעודת שבת, והדגיש ראש הישיבה ואמר, שאברך יכול לשבת בביתו ולאכול סעודת שבת, וחושב לעצמו שהוא עושה כעת דבר פשוט מאוד, הוא רק אוכל חלה ודג, אבל הוא לא מודע בכלל לאיזה רעש גדול שיש בשמים מאכילה זו, מחנות שלימות של מלאכים עסוקים סביבו.

- ושאל אחד האברכים מה הכוונה בזוהר שצריך לקיים את הסעודות 'כדקא יאות', מה הכוונה כדקא יאות, ואמר שהכוונה כפשוטה, שעושים את הסעודה, בלי שום דבר נוסף, עצם הסעודה היא דבר כה גדול.

- ודיבר בשבחן של ישראל, ואמר שכחתי לגמרי לשיר אתמול את השיר 'כד יתבון ישראל', ואמר אני בטוח שכולנו מקיימים את עשרת הדברות כראוי, אנו מאמינים בהקב"ה ואין אנו רוצחים וגונבים ואנו מכבדים את הורינו, ואמר ראש הישיבה עיקר בקשתי ביום זה היא על מידת השמחה, שאהיה שמח, אם אתם רוצים לבקש בקשות אחרות תבקשו, תבקשו את האמת שלכם, אולי יש לאחד מכם שאיפות אחרות, וזה זמן לבקש עליהם, מי שרוצה לבקש על שפע של ממון שיבקש, אבל אני מבקש על שמחה, כי זה האמת שלי, זה מה שאני מרגיש שאני צריך.

- ראש הישיבה ניגש לשחרית, ושרו באהבה רבה בהתעוררות רבתי, ואח"כ אמר את ההלל יחד עם כל

שאכן המכתבים מתחילים בצורה חריפה, מוהרא"ש מדגיש להם את גודל העבירה, ובכל זאת אומר להם, שיש להם דרך לכפר את הכל, אם מקבלים את התורה הכל נתכפר.

כשקראו בשטר תנאים שהחתן מקבל מתנה יפה מעור של שועל, שאל אם השועל הוא החכם ביותר מהחיות למה הוא לא מלך, ותיריך שאף שהשועל חכם גדול, בכל זאת כיון שיש לו טבע שהוא כל הזמן מביט לאחוריו, הוא לא יכול להיות מלך, ומזה ילמד האדם שאין לו להביט על מה שהיה, אלא להתחזק ולקבל על עצמו מהיום והלאה. ואמר שבוודאי חייב האדם פעם אחת ביום לעשות חשבון הנפש ולשוב על מעשיו, אבל בכל שאר שעות היום צריך רק להביט קדימה, לתפוס עוד ועוד ולא להביט על העבר.

ואמר על דברי חז"ל [שבת פח:]: שבכל דיבור ודיבור חזרו ישראל לאחוריהן י"ב מיל והמלאכים החזירו אותם. וללמדינו שכך הדרך לקבל את התורה, שיש נפילות ונופלים לאחוריהם י"ב מיל, וחוזרין ומדדין ושוב נופלים ושוב חוזרים, כך דרכה של תורה.

בשנת תשפ"ד כשקראו על המתנות בקריאת התנאים, אמר, שכאן בהיכל הקודש נותנים מתנות פשוטות קודם הנישואין, ולכן אנו יכולים ליתן להקב"ה אף מתנות פשוטות, קצת חומש וקצת משניות וקצת גמרא, ואף בגירסא, ואמר שכל המשל של קבלת התורה זה משל של נישואין בין בעל ואשה, אבל צריך להיזהר שיהא המשל דומה לנמשל, שנישואי בעל ואשה יהיה דבר ראוי ונכון כדי שיוכלו להשוות את קבלת התורה לנישואין, וכל זה כשיש לאדם שלום בית, אבל אם אין לאדם שלום בית,

כי אם אינו מרוצה מעצמו הוא כל הזמן כועס על כולם והוא פוגע בכולם, כי כל הכאב הפנימי שלו עולה על אחרים.

ואמר שיש אנשים שחושבים שהם לא צריכים עצות של צדיקים, הם יודעים לעבוד את ד' בעצמם, ואמר שמדברי חז"ל בקבלת התורה אנו רואים שאי אפשר להתנהג כן, כי כשרצו ישראל לשמוע מהקב"ה בעצמם הרגישו שלא יכולים, והיו צריכים שמשה רבינו יאמר להם את שאר הדברות, כי חייבים צדיק שיביא לנו את התורה ואת העצות.

אחרי מנחה קרא ראש הישיבה את התנאים שכתב הרה"ק ר' ישראל גנ'ארה זצ"ל, ודיבר ראש הישיבה מדברי רבינו שאמר שמי שבא אליו לחג השבועות ינצל מעולם התורה, והסביר שאין הכוונה רק לעולם התורה בעולם העליון, אלא כאן בעולם הזה, כשאנשים מסתובבים בעולם התורה ושוכחים מהתכלית, ורבינו מזכיר לנו כל הזמן את התכלית.

ושאל אחד האברכים אולי אנחנו כבר כעת לאחר מיתה ואנחנו מסתובבים כעת בעולם התורה, ואמר ראש הישיבה שאם בעולם התורה אפשר ללכת כל יום להתפלל שחרית מנחה וערבית ואפשר ללכת למקווה כל יום ולהתבודד כל יום, א"כ כדאי מאוד להיות בעולם תורה כזה, כי זה ממש טעם גן עדן.

ואמר שמוהרא"ש מביא באשר בנחל אין ספור פעמים, את דברי הירושלמי מכיון שקיבלתם עליכם עול תורה מעלה אני עליכם כאילו לא חטאתם מימכם. והדגיש ואמר שמוהרא"ש כותב את המכתבים אף לבעלי תשובה שיש להם עבר נורא ואף חיובי כריתות וכדומה, ואמר

הישיבה אל תגיד 'מלמד מומחה', אני לא מחפש מומחה, אני צריך מלמדים יראי השם, אני צריך מלמד שכואב לו כשספר נופל על הריצפה, והוא לא יתן לילד להרים את זה עם הרגל, אלא יגיד לו שיתכופף ויתן נשיקה לספר, אני צריך מלמד ירא שמים ולא מלמד מומחה שיכול להחזיק את הכיתה יפה כמו בתמונות, אני צריך מגיד שיעור שישים לב שבחור מגרד את ראשו ויגיד לו ללכת ליטול ידיו, שיכניס בהם קדושה וטהרה ויראת שמים.

• אמר שעוד מעט הולכים לקרוא בתורה 'לא תחמוד', וצריך לדעת שהמסכן הגדול ביותר הוא מי שחושב שיש משהו לחבירו שאין לו, כשהאברך חושב שחבר שלו זכה להינשא יותר טוב, הוא כזה מסכן, כי אף אחד לא יודע כלל מה עובר על חבירו.

• ואמר שכשהיה בארץ ישראל ישב עם הגבאים ודיבר איתם שאף שבוודאי צריך לשמור על בית המדרש בדרך ארץ ואין לשוח בתפילה, בכל זאת הם צריכים להיות עם סבלנות מרובה, וסיפר להם שלפני כמה שנים התקשר אליו אחד מהגבאים באחד מבתי הכנסיות של היכל הקודש בארה"ב, שנכנסו לשם שני אברכים שגרים באיזור, והם משוחחים כל התפילה, האם לומר להם ללכת מבית המדרש, ואמר לו ראש הישיבה שיתאזר בסבלנות עוד קצת, ואחר כך נשתנו לגמרי והקימו שניהם בתים יפים ביותר, ואמר ראש הישיבה שאחד משני האברכים האלו יושב כעת בבית מדרש החדש בקרית ברסלב בשולחן העליון, ולא משוחח כלל בשעת התפילה. ופנה ראש הישיבה למגיד שיעור ובציצית של הטלית נפנף לו על ראשו ואמר לו: אתה שומע מגיד שיעור, אל תזרוק

מה יש ממשל זה, וכי כך תיראה קבלת התורה שלו.

• למערבית ליל שני של יו"ט ניגש המנהל הרב אברהם משה, ואחרי התפילה שוב עברו לברכת א גוט יו"ט, וכשעבר הרב ר' יעקב לעזער בן הרה"צ ר' יצחק, אמר לו ראש הישיבה שלא ניחא ליה שהם קוראים לעצמם 'לעסער' [עם אות ס'], ונאה יותר שיקראו בשם 'לעזער', כי יש להם יחוס גדול מצדיקים הקודמים כהרה"ק הרבי ר' אלימלך זי"ע ועוד, והיה להם סבא הרה"ק ר' מענדל לעזער זצ"ל שהיה תלמידם של החוזה מלובלין והרה"ק ר' מענדל מרימנוב זכותם יגן עלינו, והיה הבעל תפילה אצל הרה"ק מפשיסחא זי"ע ואצל הרה"ק מלובלין זי"ע, והוציא ספר 'שובע שמחות', ובספרו קורא לעצמו בשם לעזער ולא לעסער.

• וכשעבר מגיד השיעור בישיבה אמר לו שהבחורים שואלים אותו בכל עת על ניגונים חדשים שיוצאים אם אפשר לשמעם, וכעת יצא דיסק חדש, וכשהיה בדרך לקרית ברסלב הדליקו את הדיסק, ואמר שהשירים כה חלולים אין שם שום דבר, שום מעלה ושום רגש, ומעניין ששירים כאלו נחשבים היום למוצלחים, כמו שכל הטיפשים עורכים פודקאסט ואנשים מקשיבים להם, ואמר שפעם היה מעדיף לדבר עם הבחורים החכמים למלא אותם בתוכן של תורה ויראת שמים, אבל היום הוא כבר מעדיף לדבר יותר עם הטיפשים כי עוד מעט הם יעשו פודקאסט שלכל הפחות ידברו קצת מהקב"ה...

• ביום השני בבוקר למד שוב בספר הזוהר הקדוש, ובאמצע אמר לאחד האברכים שמראיין אנשים בקו, והוא אומר בקו: 'כעת נשמע ממלמד מומחה' וכדומה, ואמר לו ראש

• וסיפר שאחד המפיצים אמר לו שהלך להפיץ בין דלתות ישראל את ספרי רבינו ותלמידיו, ושמע מאחורי הדלת איך שאחת האמהות אומרת לילדיה שאסור לקחת מספרים אלו, כי שם בהיכל הקודש לא לומדים גמרא עם הילדים, אלא נותנים לילדים לגרוס לבד ספרים מה שרוצים, ענה אחד הילדים ואמר לאמו, שהוא רוצה ללכת ללמוד שם בחדר הזה, ואמר ראש הישיבה שבוודאי אין הדבר נכון כלל והוא שקר גמור, ובוודאי לומדים גמרא והמלמדים מסבירים היטב לילדים, והילדים לומדים קצת דרך הלימוד.

• כמו כן הרחיב ראש הישיבה במעלת התפילה וההתבודדות, וסיפר שאחד האברכים אמר לו, שהוא התפלל להקב"ה שראש הישיבה ישיר ביום הראשון בפתיחת הארון את השיר יהא רעוא קדמך, ואמר ראש הישיבה שזה פלא גדול, כי הוא אף פעם לא שר שירים בפתיחת הארון וזה פעם הראשונה שהוא שר, על ידי כח התפילה של האברך.

• אחרי מנחה קראו את הכתובה שכתב הרה"ק ר' ישראל נג'ארה זצ"ל, ובתוך הדיבורים לימד ראש הישיבה את דברי רבינו בשיחות הר"ן [שיחה צ"א], סגולה להתמדה - שיזהר לא לדבר על שום איש מישראל. ואמר שמוהרא"ש פירש את הדבר בפשטות, כי עיקר הסיבה שאנשים לא לומדים בהתמדה זה כי הם אוהבים לפטפט ולדבר, ורוב הדיבורים הם דיבורים על בני אדם, ואם לא ידברו על שום איש, ממילא יתמידו יותר בתורה.

• ואמר ראש הישיבה שאפשר להביט בעין טובה על אחרים, רק אם האדם יביט בעין טובה על עצמו, וסיפר שר' נתן פגש יהודי אחד ושאל אותו מה

את הבחורים, עוד מחכה להם זמנים טובים בעז"ה.

• בקידוש אחרי התפילה עלו הבחורים והאברכים לערוך את הסיימים, כל אחד עם אוצרותיו, ואחד האברכים עלה ואמר שהוא סיים חצי ש"ס, הכריז ראש הישיבה ואמר שהאברך סיים ש"ס בפעם הרביעית, ואמר לו ראש הישיבה עכשיו תשלם את החוב ותסיים... והרחיב לדבר בשבח דרך הלימוד, ואמר, אני לא צריך לשכנע כאן אף אחד, אין על מה להתווכח, הרי כולנו הוכחנו לעצמינו וראינו כמה זה גורם לנו ללמוד את כל התורה כולה, אבל עדיין צריכים להזכיר לעצמינו פשוט לפתוח את הגמרא ולגרוס, כי רבינו אמר שמרחם על שני סוגי האנשים, על אלו שלא יודעים ממנו, ועל אלו שיודעים ממנו ולא מקיימים את עצותיו, ואנחנו יודעים כבר מכל העצות ורק צריכים לקיימם, ויש לנו להתחדש שוב בהתקרבות שלנו לרבינו.

• ואמר שכל אחד כל יום בוודאי מודה להקב"ה על זה שהוא בריא, ועל זה שיש לו אשה טובה ויש לו ילדים, ואמר: אל תשכחו להודות להקב"ה שיש לנו רבי, שהתקרבנו לצדיק גדול כזה שנותן לנו עצות טובות כאלו.

• ואמר שיש לנו להרחיב את הלימודים שלנו, כי עוד מעט אנו כבר מחזירים את הנשמה וחייבים לעבור על התורה כולה, ונתן לדוגמא את לימוד הני"ך, שיש אנשים שחושבים שהספר עובדיה בני"ך, שייך לגאון רב עובדיה יוסף, ואין להם מושג בכלל מה זה צפניה, ואם ילמדו פרק אחד בני"ך כל יום, יסיימו תוך שנתיים את כל הני"ך.

• לאחמ"כ ראה ילד אחד שעומד בצד, וראש הישיבה שם לב שילד זה לא עשה סיום ביום הראשון וקרא לו שיבוא ויעלה לעשות סיום.

- עושה איש פלוני ומה עושה אדם פלוני והתשובה היתה מזלזלת על כל אחד, ושאל אותו ר' נתן, ומה איתך, וזלזל אף בעצמו, ואמר לו ר' נתן אם תחשיב את עצמך תוכל להחשיב אחרים.
- ואמר שהאדם יכול לזכות לעין טובה על עצמו ולשמחת החיים בעצמו, רק אם ישמח במצוות הפשוטות, ואמר שאחד מחסידי ברסלב היה כל כך שמח עם הציצית שלו, ואמר שחייבים ליתן הרבה מילים טובות לילדים, וזה נכון שצריך להעיר להם, ואם הם מאחרים זמן קריאת שמע יש לעורר אותם על כך, אבל חס ושלום לחנוק אותם, ולא לפגוע בהם ולומר שהם לא שווים כלום אם פספסו קריאת שמע, אלא להדגיש להם את המצוות הרבות שהם כן זוכים לעשות ולהכניס בהם שמחה.
- אחרי מעריב עשו קידוש לבנה, ואח"כ עשה ראש הישיבה הבדלה בקול, ואח"כ רקדו כשעה ומחצה על מה שזכו לקבל את התורה.
- שאלו את ראש הישיבה אם בשמחת תורה יערכו הקפות בבית מדרש החדש בהאשקי, או ברחוב ירושלים כמו שנה שעברה, וענה שדבר זה לא קשור כלל להיכל הקודש, וזה לא משנה בכלל היכן יערכו את ההקפות, אולי יש מקומות שהכל מתחיל ונגמר היכן יהיו בהקפות, אבל כאן נותנים לך עצות ושכל לכל ימי החורף, ולא משנה היכן יהיו ההקפות.
- ישר כח גדול להרב יוסף זינגר שליט"א ולהרב יוסף שניצלער שליט"א, על הבאת הדברים, אי לאו האי יומא כמה יוסף איכא בשוקא.

לשמיעת השיעורים

קול ברסלב: 1212-444-9191

– פנימי –

יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש
בני ברק יצ"ו

להערות והארות: ushiseb@gmail.com